

Selvstændighed og et saa fylldigt Indhold, at deres Betydning og Rækkevidde kan opfattes uden stadig Sammenholden med Straffeloven. Netop ved en Lov som denne maa det imidlertid anses for i høj Grad ønskeligt, at dens Indhold bliver saa selvstændigt, klart og fylldigt udtalt, at det kan forstaaes ogsaa af dem, der ikke have let Adgang til at sammenholde Indholdet med den Lov, hvortil det slutter sig. Udvalget har derfor foretrukket at omforme Lovforslagets tre første Paragraffer i Overensstemmelse med det angivne Synspunkt, hvilket finder sit Udtryk i Udvalgets Ændringsforslag Nr. 2. Væsentlig som Følge heraf foreslaas under Nr. 1 en ændret, noget simplere Affattelse af Lovforslagets Titel.

I de fire Paragraffer, som Udvalget foreslaar satte i Stedet for Lovforslagets §§ 1—3, har man fastholdt dettes Hovedbestemmelser, som gaa ud paa at ændre de gældende Regler om Volds handlinger af den Art, der habes for Dje, i to Retninger, nemlig dels ved at indføre offentlig Paatale i visse Tilfælde, hvor nu kun privat Paatale er hjemlet, dels ved at hjemle Anvendelse af en mere virksom Strafart, hvor Straffen efter den gældende Ret kun vilde blive Bøder eller Fængsel. Men Udvalget har fundet det hensigtsmæssigt at holde de ny Regler om Paatalen (§§ 1 og 2) skilte fra dem, der angaa Anvendelsen af en ny Strafart (§§ 3 og 4), dels fordi de derved ville blive overflueligere, dels, og især, fordi det er fundet rigtigt ved Fasthættelsen af Betingelserne for de ny Bestemmelser Anvendelse at gøre nogen Forskel mellem Reglerne om Paatalen og Reglerne om Straffen.

Med Hensyn til Afgrænsningen af de Tilfælde, hvor offentlig Paatale af Volds handlinger, der ikke have medført Saar eller anden Skade, og som ikke falde ind under den almindelige borgærlige Straffelovs §§ 201 og 202, bør indføres, har Udvalget nemlig søgt at finde Rendemærker, der vel hvile paa den samme Grundtante, som Lovforslagets Regel, men hvis Tilstedeværelse er lettere at konstatere og derfor bedre egner sig til Rettesnor for Paatalemyndighederne, end Hensynet til, om Volden er udøvet uden rimelig Anled-

ning fra den angrebnes Side, saaledes som Lovforslaget foreskriver. En Vejledning herved har man fundet i almindelig borgærlig Straffelov, § 296, der for Vold paa Guds anordner offentlig Paatale, „naar Handlingen har medført Forstyrrelse af den offentlige Fred eller været forbunden med Overtrædelse af Politiforskrifter“. En Overførelse af en lignende Regel til Vold mod Person er naturlig og konsekvent, og den fyldestgør, hvad Udvalget tilstræber. I det Udvalget derfor har optaget denne Regel i sit Forslags § 1, har man kun udvidet den offentlige Paatale til Tilfælde, hvor vel ikke den offentlige Fred er krænket ved Voldshandlingen, men hvor denne har været forbunden med saadanne Brud paa Husfreden (jfr. almindelig borgærlig Straffelov, § 221), der ere lige saa lette at konstatere og give et lige saa naturligt Grundlag for den offentlige Paatale. I Forhold til Lovforslagets Regel bliver ved Udvalgets Forslag den offentlige Paatale dels noget udvidet, dels noget begrænset. Det første har liden Betænkelighed, da offentlig Paatale under de af Udvalget fastsatte Betingelser er naturlig, selv om den angrebne ikke har været sagesløs. Den større Begrænsning finder Udvalget mere svarende til Lovforslagets Grundtante. Det maa sikkert erkendes, at der kan forekomme Tilfælde, hvor et Overfald, skønt udøvet mod sagesløs Person, dog ikke har den Karakter, som forudsættes ved de Voldshandlinger, Lovforslaget har for Dje. Naar Voldshandlingen hverken ved sine Følger (Saar eller anden Skade) eller ved det særlige Forhold, hvori Angriberen staar til den angrebne (almindelig borgærlig Straffelov §§ 201, 202) eller endelig ved saadanne Freds- eller Ordensforstyrrelser som dem, Udvalgets Forslag angiver i § 1, udbæver sig fra anden personlig Overlast, der er Genstand for Straffelovens § 200, vil man næppe i den Omstændighed alene, at den angrebne har været sagesløs, kunne finde en tilstrækkelig Grund, til at give særlige Regler derfor. I hvert Fald bærer Voldshandlingen i saadanne Tilfælde ikke paa sig saa tydelige Mærker af hensynsløs Raahed og Brutalitet, som isølge de